

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/353-2/2016
Érkezett:	2016 MÁRC 29.
Példány:	1
Melléklet:	db
Köziroda:	✓

Alulírott () a az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 55.§ (3) bekezdése alapján, a rendelkezésemre álló határidőben, a Tisztelt Alkotmánybíróság 2016. március 2. napján kelt IV/353-1/2016. számú felhívására tekintettel az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

Dr. Bitskey Botond főtitkár Úr hiánypótlásra történő felhívásában jelezte, hogy alkotmányjogi panaszomban az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek sérelmét nem támasztottam alá megfelelő, alapjogi érvelést tartalmazó indokolással.

Alkotmányjogi panaszomat kiegészítve előadom, hogy a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértési ügyemben a Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság (a továbbiakban: szabálysértési hatóság) 08804/412-19/2015. szab. számú határozata ellen képviselőm útján benyújtott kifogást elbíró Mosonmagyaróvári Járásbíróság (a továbbiakban: járásbíróság) Szk.820/2015/3-I. számú jogerős végzése mennyiben és miért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogomat.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A járásbíróság az alábbiakat állapította meg az Szk.820/2015/3-I. számú végzésének indokolásában:

1. „ eljárás alá vont személy férjezett, eltartottja nincs. Szakmunkásképző iskolát végzett, jelenleg munkanélküli, jövedelme nincs. Vagyona egy . Büntetve nem volt. Az utóbbi két évben nem folyt vele szemben szabálysértési eljárás.
2. ...A szabálysértési hatóság a mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjait megfelelően értékelte, valamint a határozata indokolása tekintetében helyesen járt el...
3. A szabálysértési hatóság által a mérlegelési jogkörében eljárva kiszabott büntetési tétel a cselekmény tárgyi súlyához, a megállapított tényálláshoz és a büntetéskiszabás során

irányadó egyéb körülményekhez mérten eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítésére nincs törvényes lehetőség.

- 4. Az eljárás alá vont személy a kifogásában olyan új tényre vagy olyan új bizonyítékra nem hivatkozott, amelyet a szabálysértési hatóság a kifogással támadott határozat meghozatala során nem ismert és nem bírált el, ezért a bíróság nem látott lehetőséget a kiszabott büntetési tétel enyhítésére...*

A szabálysértési hatóság egyértelműen eljárási szabálysértést követett el azzal, hogy a 2015. július 29. napján foganatosított meghallgatásom alkalmával a Szabs. tv. 71.§ (4) bekezdésében foglaltak ellenére nem hívta fel figyelmemet arra, hogy a személyi körülményeim csak akkor veszi figyelembe a joghátrány megállapításánál, ha ezekről tudomása van. Ebből következően megállapítható, hogy a járásbíró 2. pontban idézett megállapítása, miszerint a szabálysértési hatóság az eljárási szabályokat betartotta, nem volt ténytzerű. (A meghallgatásomról készült 08804/412-10/2015. szabs. szám alatt iktatott jegyzőkönyvet alkotmányjogi panasz indítványomhoz mellékként már csatoltam.)

A Szabs. tv. 71.§ (4) bekezdés: „Az eljárás alá vont személyt nyilatkoztatni kell azokról a személyi körülményeiről, amelyek az alkalmazandó joghátrány megállapítása szempontjából jelentősek lehetnek, így különösen vagyonáról, jövedelméről, családi körülményeiről, foglalkozásáról, végzettségéről, képzettségéről, munkahelyéről, egészségi állapotáról. Az eljárás alá vont személy figyelmét fel kell hívni arra, hogy e körülményeket a szabálysértési hatóság, bíróság csak akkor veszi figyelembe a joghátrány megállapításánál, ha ezekről tudomása van.”

Továbbá álláspontom szerint a szabálysértési hatóság a mérlegelés szempontjait nem értékelte megfelelően és határozata indokolása tekintetében sem járt el helyesen. Ugyanis a szabálysértési hatóság a csekély súlyú szabálysértési cselekményem vonatkozásában sem a tárgyi, sem a személyi bizonyítékok körében nem tudott olyan súlyosító körülményt megállapítani, amely alapján indokolt volt figyelmeztetés helyett pénzbírságot kiszabni. A szabálysértési hatóság határozata indoklásában nem adott számot arról, hogy a figyelmeztetés alkalmazásától miért nem várható kellő visszatartó hatás, illetőleg milyen súlyosító körülményt vett figyelembe a büntetés kiszabása során. A szabálysértési hatóság által alkalmazott joghátrány (pénzbírság) álláspontom szerint eltúlzott, nem felel meg a szabálysértési törvényben meghatározott büntetékiszabás, fokozatosság elvének. Itt kívánom megjegyezni, hogy a szabálysértési tárgyaláson a végzés szóbeli kihirdetésekor az eljáró bírósági titkár is kijelentette, hogy szabálysértési cselekményemet csekély súlyú szabálysértésnek lehet tekinteni.

Fentiekre tekintettel véleményem szerint a szabálysértési hatóság mérlegelése nem volt okszerű, továbbá a szabálysértési felelősség vonatkozásában egyébként megalapozott tényállást tartalmazó határozat indokolása a mérlegelés tekintetben egyértelműen hiányos. Ebből következően a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartó járásbíró jogerős végzésének 2-3. pontokban idézett indokolása is egyértelműen okszerűtlen megállapításokat tartalmaz.

A Szabs. tv. 20.§ (1) bekezdés: „*Figyelmeztetés alkalmazásának akkor van helye, ha a szabálysértés az elkövetés körülményeire tekintettel csekély súlyú és ettől az intézkedéstől kellő visszatartó hatás várható.*”

A Szabs. tv. 21.§ (1) bekezdés: „*A büntetést és az intézkedést – e törvény, vagy törvény felhatalmazásán alapuló kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – úgy kell megállapítani, hogy igazodjék a szabálysértés súlyához. Az eljárás alá vont személyi körülményeit annyiban kell figyelembe venni, amennyiben azok a szabálysértési hatóság vagy a bíróság rendelkezésére álló adatokból megállapíthatóak.*”

A Szabs. tv. 21.§ (2) bekezdés: „*Büntetés kiszabásakor és az intézkedés alkalmazásakor – e törvény, vagy törvény felhatalmazásán alapuló kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – figyelembe kell venni a szabálysértés elkövetésének időpontját megelőző két éven belül az eljárás alá vont személy szabálysértés miatt történt felelősségre vonását. Enyhítő körülményként kell figyelembe venni az eljárás alá vont személy hatóságokkal való együttműködését.*”

A Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e)pont: „*A határozatnak tartalmaznia kell rövid indokolást, utalva a megállapított tényekre, az ezek alapjául szolgáló bizonyítékokra, továbbá a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása során figyelembe vett körülményekre;*”

A képviselőm által benyújtott kifogásban egyértelműen új személyi bizonyítékként jelöltem meg, hogy nem rendelkezem rendszeres jövedelemmel. Erről ugyanis a szabálysértési hatóságnak a határozat meghozatala során nem volt tudomása, mert személyi körülményeimre vonatkozóan korábban nem tettem nyilatkozatot.

Ebből következően megállapítható, hogy nem ténszerű és nem okszerű a járásbíróság végzésének 4. pontban idézett megállapítása, miszerint a bíróság azért nem látott lehetőséget a kiszabott büntetési tétel enyhítésére, mert a kifogásomban olyan új tényre vagy olyan új bizonyítékra nem hivatkoztam, amelyet a szabálysértési hatóság a kifogással támadott határozat meghozatala során nem ismert és nem bírált el.

A járásbíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ugyanis a tárgyaláson is nyilatkoztam személyi körülményeimre, mely tény a járásbíróság jogerős végzésének 1. pontban idézett indokolása is tartalmazza. A Szabs. tv. 21.§ (1) bekezdése alapján a büntetés és az intézkedés megállapításakor az eljárás alá vont személyi körülményeit figyelembe kell venni, amennyiben azok a bíróság rendelkezésére álló adatokból megállapíthatóak, míg a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) pontja szerint a határozat indokolásának tartalmaznia kell a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása során figyelembe vett körülményeket. Ennek ellenére a járásbíróság a joghátrány enyhítésére irányuló kifogásom elbírálásáról hozott jogerős végzésének indokolásában nem adott számot arról, hogy a joghátrány megállapítása szempontjából jelentőséggel bíró személyi körülményeim, annak enyhítő iránya és nyomatéka szerint miért nem vette figyelembe, annak ellenére miért tartotta indokoltnak hatályban tartani a szabálysértési hatóság által kiszabott 20.000 forint pénzbírságot.

Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság átfogóan a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglalta össze a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogból fakadó követelményeket.

A 7/2013. (III. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kiemelte: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. [...] Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (Indokolás [34]) Azt is hangsúlyozta ugyanakkor az Alkotmánybíróság – az Emberi Jogok Európai Bírósága esetjogát követve –, hogy „az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné”. (Indokolás [31])

A szabálysértési hatóság határozata ellen képviselőm útján benyújtott kifogásom elbírálásáról a járásbíróság formálisan szabályosnak vélt eljárásban hozott jogerős végzést, mely ugyan a törvényesség látszatát kelti, valójában azonban annak indokolása részben nem tényszerű, részben nem okszerű megállapításokat tartalmaz, részben pedig hiányos, ezért sérti a Szabs. tv. fent idézett rendelkezéseiben irányadó eljárási szabályokat.

Összefoglalva, fentiekre tekintettel véleményem szerint a járásbíróság jogerős végzése azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat, mert a járásbíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően nem adott számot. A szabálysértés súlyának megítélése szempontjából irányadó mérlegelési szempontokat a járásbíróság a kifogás elbírálása során feltárta, azok felsorolásszerű ismertetése között új szempontként személyi körülményeimet is megjelölte, de enyhítő-súlyosító iránya és nyomatéka szerinti értékelését már elmulasztotta.

Egyebekben az alkotmányjogi panaszomban foglaltakat változatlanul fenntartom.

A fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot alkotmányjogi panaszom befogadására és érdemi elbírálására.

Kelt: 2016. március 17.

indítványozó